

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองบริหารทรัพยากรบุคคล กลุ่มงานวินัย โทร. ๔๓๓๒

ที่ กค ๐๔๐๔.๓/๖๐๐๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕
เรื่อง ประชาสัมพันธ์ข้อมูล “คลังความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕” (ครั้งที่ ๗)

เรียน ผู้อำนวยการกอง ศูนย์ สถาบัน เลขาธิการกรม กลุ่ม คลังเขต คลังจังหวัด

กองบริหารทรัพยากรบุคคลขอส่งข้อมูลคลังความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๗ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้บุคลากรกรมบัญชีกลางทราบ ทั้งนี้ ได้เผยแพร่ใน Intranet ในส่วนของ กองบริหารทรัพยากรบุคคล หัวข้อ “วินัย คุณธรรม จริยธรรม” ประชาสัมพันธ์ เสียงตามสายและจัดประชาสัมพันธ์ในลิฟต์ของกรมบัญชีกลาง เพิ่มเติมอีกหลายช่องทาง

อนุภี ศรีมงคล

(นางสาวสุนทรี คร้ามอ่ำ)

ผู้อำนวยการกองบริหารทรัพยากรบุคคล

ชอภานันท์
26 เม.ย. 65
ทวน
26 เม.ย. 65

สุ จิ ปุ ลิ หรือ “หัวใจนักปราชญ์” เป็นหลักปฏิบัติในทางพุทธศาสนาที่กล่าวว่าจะช่วยสร้างบุคคลให้เป็นพหุสูต อันหมายถึง เป็นผู้ที่มีปัญญารอบรู้ เป็นผู้ศึกษาเล่าเรียน คิดพิจารณาอย่างมาก จนกลายเป็นผู้รู้หรือปราชญ์ สุ จิ ปุ ลิ จึงเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้และความสามารถ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1

สุ (สุตะ) หมายถึง การฟังหรือการอ่าน

เป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ผู้ฟังมาก อ่านมาก ย่อมได้รับความรู้มาก และรอบรู้กว้างขวางกว่าผู้อื่น อย่างไรก็ตาม เมื่อมี สุตะ แล้ว ก็ยังต้องมี “จิ ปุ ลิ” มาเสริมด้วย

2

จิ (จินตะ) หมายถึง การคิด

เป็นสิ่งต่อเนื่องจากการฟังหรือการอ่าน กล่าวคือ เมื่อเราได้ฟังได้อ่านสิ่งใดแล้วก็ตาม โดยทั่วไป คนเราจะคิดไตร่ตรอง หรือวิเคราะห์สิ่งที่ฟังหรืออ่านในใจไปด้วย จากนั้นก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดระบบเป็นความคิดของเรา ซึ่งหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ เราก็อาจจะจดหรือจำไว้ เพื่อค้นคว้าหาคำตอบต่อไป การคิดจึงเป็นกระบวนการย่อยหรือแยกแยะสิ่งที่ได้ฟังได้อ่านมาเป็นความรู้ของเราเอง และทำให้คนผู้นั้นเกิดปัญญาอันมาจากความคิดนั้นได้ แต่มันจะได้อ่านได้ฟังข้อมูลข่าวสารมากมายเพียงใด ก็ต้องรู้จักคิดกรองวิเคราะห์ให้รอบ มิเช่นนั้นเราจะตกเป็น “เหยื่อ” ได้ง่าย แต่ถ้าเรารู้จัก “คิด” ก็จะไม่เกิด “ปัญญา” ตามมา

3

(ปุจฉา) หมายถึง การถาม

จาก ๒ ข้อแรก เมื่อเราอ่านฟังและคิดแล้วก็ตาม หลายครั้งเราก็อาจเกิดข้อสงสัยไม่เข้าใจ ไม่แน่ใจ คิดไม่ตก หรือแก้ปัญหาไม่ได้ ฯลฯ สิ่งที่จะต้องทำก็คือ การถาม ด้วยการสอบถามจากครูบาอาจารย์ ผู้มีความรู้ หรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องอาย หรือหะนงตนคิดว่าตัวเองเหนือกว่า เพราะโดยแท้จริงแล้ว ไม่มีใครรอบรู้ไปทุกเรื่อง

4

ลิ (ลิขิต) หมายถึง การเขียน

เป็นข้อสุดท้ายและสำคัญที่สุดของ “หัวใจนักปราชญ์” เพราะการเขียนเป็นดังบทสรุปของการฟัง (อ่าน) คิด ถาม เพราะคนที่ “เขียน” ได้ นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ จนสามารถเรียบเรียงสิ่งที่มีความรู้ที่นึกคิดออกมาเป็นความรู้ให้ผู้อื่น เข้าใจหรือรับรู้ได้ ยิ่งสมัยก่อนที่มีผู้รู้หนังสือน้อย ใครก็ตามที่เขียนได้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถที่มากกว่าผู้อื่น ในปัจจุบัน แม้จะบอกว่าทุกคนล้วนแต่ “เขียน” ได้ แต่ก็มิใช่ว่าแต่ละคนจะสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการหรือแสดงความคิดของตนเองผ่านการ “เขียน” ได้ดีทุกคน การเขียนจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อื่นได้รับรู้ความคิดของเรา

จากหลัก สุ จิ ปุ ลิ หัวใจนักปราชญ์ บุคลากรกรมปัญญศึกษาควรนำไปเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน เพื่อส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จ และเป็นไปตามเป้าหมายต่อไป

